

да помисли, че е придобылъ сичкѣтъ мъдрость и наукѣ. *Волтеръ.*

379. Челѣкъ малоуменъ лесно може да ся присмива на най-добрыты нѣща. нѣ дагы постигне съвсѣмъ неможе. *Коцебу.*

380. Честността, истинната, правосъдіето, челоувѣчеството, добродѣтельница и благодарността сѣ ветхы, като и тоя свѣтъ : а като сѣ поразмыслимъ, сѣкамы, че сѣ вчерашни : толкогы малко познаваме.

Станиславъ Кр. Полскый.

381. Челѣкъ, когото *фуртуната* изеднѣжъ на високо званіе въздигне, бсзъ даго е постъпенно подвигала камъ него, рядко или никогы не е кадърень да носи съчесть своето званіе. *Цицеронъ.*

382. Челѣкъ ся уважава повече, когато ся показва предъ другыты такъвъ, какъвто си е, а не, когато ся претваря и показва такъвъ какъвто не е. *Лабруеръ.*

383. Челѣкъ до гдѣто е благополучень и блаженъ, не му ся познавать пріятелити ; нѣ тогази, когато е въ нещастіе, тѣгъ и неволѣжъ. *Сенека.*

384. Челѣкъ, който ся пресилва неблагоразумно, да си уллучи сѣдбѣтъ, повече себеси вреди, отъ колкото си помага. (*Истый.*)